

106

WET van 3 maart 1965, houdende wijziging van de Wet administratieve rechtspraak bedrijfsorganisatie, van de Wet op de Bedrijfsorganisatie en van de Landbouwwet. (Verzet tegen invordering bij dwangbevel van heffingen en retributies, als bedoeld in de Wet op de Bedrijfsorganisatie en van geldsommen en heffingen, als bedoeld in de Landbouwwet).

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is nieuwe regelen te stellen inzake rechtspraak in geschillen betreffende de invordering bij dwangbevel van heffingen en retributies, als bedoeld in de Wet op de Bedrijfsorganisatie en van geldsommen en heffingen, als bedoeld in de Landbouwwet;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel I

A

In artikel 4, tweede lid, sub a van de Wet administratieve rechtspraak bedrijfsorganisatie (*Stb.* 1954, 416)¹⁾ wordt na „recht” ingevoegd: en van besluiten tot invordering bij dwangbevel;

B

Artikel 127 van de Wet op de Bedrijfsorganisatie (*Stb.* 1950, K 22)²⁾ wordt als volgt gewijzigd:

In het eerste lid worden de woorden „Het bestuur” vervangen door: De voorzitter.

De tweede volzin van het eerste lid vervalt.

Een nieuw lid wordt ingevoegd, luidende:

2. Geen invordering geschiedt dan nadat de schuldenaar schriftelijk is aangemaand om binnen een daarbij te stellen termijn van ten minste tien dagen alsnog aan zijn verplichting te voldoen. De aanmaning bevat de aanzegging, dat het verschuldigde bedrag, voor zover dit binnen de gestelde termijn niet wordt betaald, overeenkomstig het eerste lid van dit artikel zal worden ingevorderd.

Het bestaande tweede lid wordt genummerd: 3.

Toegevoegd worden drie nieuwe leden, luidende:

4. Verzet door de debiteur tegen de tenuitvoerlegging van een dwangbevel wordt ingesteld door dagvaarding van het betrokken produkt-, hoofdbedrijf- of bedrijfschap voor de rechtbank van het arrondissement, binnen hetwelk zijn woonplaats is gelegen.

5. Het verzet stuit de aanvang of de voortzetting van de tenuitvoerlegging niet, behoudens de bevoegdheid van de executeerde, die het verzet heeft gedaan, om hieromtrent een voorziening bij voorraad uit te lokken.

6. Het verzet kan niet worden gegrond op de bewering, dat de heffing of de retributie ten onrechte is opgelegd onderscheidenlijk geheven, dat het bedrag van de heffing of retributie onjuist is bepaald, of dat het bericht, dat de heffing is opgelegd of de retributie is geheven, dan wel de aanmaning tot betaling van de heffing of van de retributie niet is ontvangen.

¹⁾ Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 25 juli 1964 (*Stb.* 315).

²⁾ Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 3 maart 1965 (*Stb.* 90).

C

Artikel 49 van de Landbouwwet (*Stb.* 1957, 342)¹⁾ wordt als volgt gewijzigd:

In het eerste lid worden de woorden „het bestuur” vervangen door: de voorzitter.

De tweede volzin van het eerste lid vervalt.

Een nieuw lid wordt ingevoegd, luidende:

2. Geen invordering geschiedt dan nadat de schuldenaar schriftelijk is aangemaand om binnen een daarbij te stellen termijn van ten minste tien dagen alsnog aan zijn verplichting te voldoen. De aanmaning bevat de aanzegging, dat het verschuldigde bedrag, voor zover dit binnen de gestelde termijn niet wordt betaald, overeenkomstig het eerste lid van dit artikel zal worden ingevorderd.

Het bestaande tweede lid wordt genummerd: 3.

Toegevoegd worden drie nieuwe leden, luidende:

4. Verzet door de debiteur tegen de tenuitvoerlegging van een dwangbevel wordt ingesteld door dagvaarding van de Staat, onderscheidenlijk het betrokken produktschap of bedrijfschap voor de rechtbank van het arrondissement, binnen hetwelk zijn woonplaats is gelegen.

5. Het verzet stuit de aanvang of de voortzetting van de tenuitvoerlegging niet, behoudens de bevoegdheid van de executeerde, die het verzet heeft gedaan, om hieromtrent een voorziening bij voorraad uit te lokken.

6. Het verzet kan niet worden gegrond op de bewering, dat de verplichting tot het betalen van een geldsom of de heffing ten onrechte is opgelegd, dat het bedrag van de te betalen geldsom of heffing onjuist is bepaald, of dat het bericht, dat de verplichting tot het betalen van de geldsom of de heffing is opgelegd, dan wel de aanmaning tot betaling van de geldsom of van de heffing niet is ontvangen.

Artikel II

Deze wet treedt in werking op een door Ons te bepalen tijdstip.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven ten Paleize Soestdijk, 3 maart 1965.

JULIANA.

De Minister van Justitie,

Y. SCHOLTEN.

De Staatssecretaris van Sociale Zaken
en Volksgezondheid,

J. F. DE MEIJER.

De Minister van Landbouw en Visserij,

B. W. BIESHEUVEL.

Uitgegeven de vijftiengste maart 1965.

De Minister van Justitie,

Y. SCHOLTEN.

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal:

Bijl. Hand. II 59/60, 6038;

Bijl. Hand. II 61/62, 6038;

Bijl. Hand. II 64/65, 6038; Hand. II 64/65, bladz. 1180;

Bijl. Hand. I 64/65, 6038; Hand. I 64/65, bladz. 496.

¹⁾ Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 2 augustus 1962 (*Stb.* 324).